

satisfakce

l i f e s t y l e m a g a z í n

Od malého projektu
ke třem devítkám:

Golfové hřiště Kaskáda
v Brně-Jinačovicích je unikát

Více než dva metry vysoký
Ludvík David přiznává:

Fyzicky jsem zřejmě
nejvyšším soudcem
nejvyššího soudu

Jezdit v Monaku Formuli 1 je jako
létat s vrtulníkem
v obýváku

THE SWISS TRADITION REPRESENTED IN WATCHES

DU BOIS & FILS®
Oldest Swiss Watch Factory

JUST CONTACT US AND WE WILL PRESENT
YOU THE WATCHES ANYTIME, ANYWHERE

Contact: Manilla, s.r.o., Příkop 6, 602 00 Brno
phone: +420 604 612 203, open: Mon - Fri 9.00 - 17.00

manilla

www.dubois1785.ch

[zpět na obsah](#)

Obsah

Editorial	03
Aktuality	05
Story	06
Předseda představenstva Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR Karel Hájek: K rozhodčímu řízení jsem se dostal náhodou	
Rozhovor	08
Více než dva metry vysoký předseda senátu Nejvyššího soudu Ludvík David přiznává: Fyzicky jsem zřejmě nejvyšším soudcem nejvyššího soudu	
Rozhovor	10
Oldřich Jachan: Jsem pozitivně laděný člověk	
Reportáž	12
Osmaosmdesát let dává Kociánka postiženým dětem naději na zapojení do normálního života: Překonat osud i sebe sama	
Sport	16
Od malého projektu ke třem devítkám: Golfové hřiště Kaskáda v Brně-Jinačovicích je unikát	
Gourmet	19
Restaurace 19. jamka je po roce provozu vyhlášeným brněnským podnikem. Šéfkuchař Michal Göth odjel na letní byt	
Umění	20
Roman Jirčík: Stačí se smířit sám se sebou a vydržíte jako zvíře	
Cesty	24
Okruh, který piloti formule nenávidí a diváci milují. Jezdit v Monaku Formuli 1 je jako létat s vrtulníkem v obýváku	
Právní téma	27
Dohoda o narovnání	
Kaleidoskop	28

Editorial

Robert Waschka

Právo, paragrafy, spravedlnost. V tomto prostředí bohužel není v České republice prostor pro představivost a kreativitu. Škrobenost a zkostnatělost však není synonymem pro serióznost a vážnost, spíše naopak. Jak říká předseda senátu Nejvyššího soudu Ludvík David v rozhovoru v tomto čísle Satisfakce: „Nemyslím si, že by se mělo před zákony „klečct“, jak tomu mnohdy je.“

Unie pro rozhodčí a mediační řízení se svým způsobem snaží pootevřít dveře práva směrem k rozvoji a modernizaci. Ale současně si uvědomujeme, že práce/ právo není všechno. Rozhodli jsme se tedy komunikovat s našimi klienty a partnery na úrovni – prostřednictvím lifestyleového magazínu Satisfakce, jehož první číslo právě držíte v rukou.

Nečekejte firemní věstník, zdouhavé právní rozborů či kostrbatý právnícký jazyk – chceme psát o lidech z oboru, kteří jsou nevšední, nabídnout vám zážitky či nepostradatelné informace, kde se pobavit či jak relaxovat. V Satisfaci vám představujeme předsedu představenstva Unie pro rozhodčí a mediační řízení, předsedu senátu Nejvyššího soudu, či manažera fungující firmy. Zveme vás do Monaka, na golf nebo k lákavě prostřenému stolu v restauraci 19. jamka. Rozšiřujeme vaše povědomí o zajímavých umělcích rozhovorem s pražským „všeumělem“ Romanem Jirčíkem.

Dostatečnou satisfakcí pro nás bude, když si Satisfakci oblíbíte.

tiráž

Satisfakce. Lifestyle magazín Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR.

Vydavatel: Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a. s., Mlýnská 13, 602 00 Brno, e-mail: unie urmr.cz, www.urmr.cz, IČ: 271 66 147

Šéfredaktor: Mgr. Robert Waschka, robert.waschka urmr.cz

Redakce: Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a. s., Cejl 91, 602 00 Brno, tel.: 420 545 242 598

Spolupracovníci: Karel Hájek, Miroslav Mašek, Jiří Sláma)foto

Grafické zpracování a DTP: twentyfive, v.o.s., Hádecká 602/25, 614 00 Brno, tel.: 420 724 247 055, e-mail: katka twentyfive.cz

Inzerce: Roman Vágner-rovAn, PROMO STUDIO, tel.: 420 605 292 735, e-mail: rovan rovan.cz, www.rovan.cz, IČ: 64278743

Periodicita: čtvrtletník

Místo vydávání: Brno

Evidenční číslo: MK ČR E 17353

Zdarma, neprodejné.

Inspirace přírodou. Vůně dokonalosti.

APEK dohlíží na etiku internetových obchodů

Ve věku elektronické komerce roste důležitost kvality a především legality poskytovaných služeb. Zákazník, který si na internetu objedná zboží nebo službu, předpokládá, že získá stejnou kvalitu jako v obchodě.

Aby tomu tak skutečně bylo, nad tím teoreticky dohlíží zákony, prakticky je situace dána především dobrou pověstí konkrétních společností podnikajících na internetu. K tomu, aby tato pověst odpovídala skutečnosti, velkou měrou přispívá APEK, neboli Asociace pro elektronickou komerci. Je to první subjekt, který se zabývá kontrolou, certifikací a případnými postihy organizací nedodržujících základní pravidla slušného obchodování prostřednic-

tím internetu. Samozřejmě, že tento dohled vykonává pouze nad svými členy. Členství v této prestižní a v ČR ojedinělé společnosti nezíská každý. Nový člen musí prokázat, že je schopen dodržet pravidla, že jeho činnost je skutečně elektronickým obchodem nebo službou a projít hodnocením ostatních členů, kteří mohou jeho vstup zamítnout, pokud mají pochyby o kvalitách nového člena. AutoCont CZ, DHL Express, Živnostenská banka, Mironet a další špičkoví hráči na českém i nadnárodním elektronickém trhu, to jsou typičtí zástupci členské základny. Na konci roku 2006 prošla Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR úspěšně posouzením vedení i členstva APEK a stala se dalším členem.

Zástupci Unie konzultovali se světoznámým arbitrem v Londýně

Do světa na zkušenou vyrazí každý, kdo nechce zbytečně vymýšlet vymyšlené a ví, že některé postupy mají v zahraničí tradici, která byla u nás přetržena padesátiletou mezerou v demokratické legislativě. Právě proto se vydali zástupci Unie pro rozhodčí a mediační řízení na návštěvu

do Londýna ke světoznámému dlouholetému arbitrovi ICC v Paříži, specialistovi na významné mezinárodní arbitráže a mediaci, Saroshi Zaiwalovi. Zaiwalova advokátní kancelář sídlí nedaleko britského parlamentu, jehož byl v minulosti členem.

„Naše postřehy z činnosti prvního komerčního arbitrážního centra v ČR byly samozřejmě jen kapky vody v moři informací, které čerpal pan Zaiwala ze své mnohaleté zkušenosti. Ale vzhledem k minimálnímu rozšíření rozhodčího řízení v Česku mu přinesly zajímavý pohled na šíření alternativních metod řešení sporů do zemí, které jsou stále vnímány s přídomkem post komunistické. My jsme si mnoho možností čerpat i nadále z bohaté studnice informací přivezli především pár zajímavých statistických informací,“ konstatuje jeden ze zástupců Unie, advokát Adam Bezděk.

Po oblasti turistiky je alternativní řešení sporů nejrychleji rostoucím odvětvím služeb, meziroční nárůst dělá kolem 4 %.

Mimo soudní řízení je dnes ve vyspělých zemích řešeno až 70 % majtkových sporů, což znamená, že Česko je se svým necelým procentem daleko za standardem.

Řada informací, které získali zástupci Unie na této cestě, posloužila k doladění systému ARBIT SERVIS CICERO.

Recenze

Vondráková, A. a kol. Vymáhání pohledávek, Praha: ASPI, a. s., 2006, s. 756, 830 Kč

Velmi rozsáhlý rozbor legislativního pozadí pohledávek v oblasti občanskoprávní, obchodně právní, pracovně právní, rodinné právní. Rozebírané jsou i speciální oblasti práva problematika směnek a šeků, pohledávky trestněprávní a přestupkové, daňové, z práv autorských a průmyslového vlastnictví, v oblasti pojištnictví a cenných papírů.

Publikace se věnuje vyčerpávajícím způsobem prakticky všem náhledům na pohledávky. Začíná definicí pohledávky jako peněžitého i nepeněžitého plnění a přes prevenci pohledávek se dostává k jejich vymáhání všemi právními prostředky.

Publikace myslí i na situaci věřitele, který řeší pohledávku v insolvenčním a trestním řízení. V posledních částech se zabývá pohledávkou z druhé strany, kdy se věnuje pohledávkám daňovým. Úplný závěr knihy pak patří zcela novému tématu vymáhání pohledávek dle práva EU.

Celkové zpracování tématu je na vysoké úrovni, ale současně uchopitelné i laickou podnikatelskou veřejností. Naopak i odborná veřejnost jistě uvítá časté příklady z praxe, judikaturu a poznatky získané právní praxí. Je jen škoda, že v části věnující se rozhodčímu řízení je prakticky opomenuta nejčastější forma řízení, tedy před rozhodcem ad hoc.

Předseda představenstva Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR Karel Hájek:

K rozhodčímu řízení jsem se dostal náhodou

Karel Hájek za svou zhruba dvacetiletou kariéru vystřídal nejrůznorodější obory. Začínal jako zaměstnanec státního podniku, dnes je brněnským podnikatelem, který vyhledává a realizuje nové projekty. Tím posledním podnikatelským nápadem je Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, k jejímuž založení se dostal v podstatě náhodou.

Rozhodčí řízení bylo pro Karla Hájka zpočátku jen nástrojem pro řešení problémů se smluvními partnery. „V roce 2005 jsem ve své firmě řešil nedodržování smluv a s tím související nekonzistentnost a pomalost soudů. Soudní řízení nemělo pro ty, kteří porušili smluvní podmínky, vůbec odstrašující účinek. A tehdy jsme vlastně náhodně při hledání řešení narazili na institut rozhodčího řízení, tedy mimosoudního řešení sporů. Myšlenka komerčního rozhodčího centra se mi tak zalíbila, že jsme se s kolegy rozhodli založit Unii pro rozhodčí a mediační řízení ČR,“ vysvětluje Hájek.

„Dnes, po více než roce provozu, máme přes sto klientů a naše rozhodčí doložky mají ve smlouvách stovky firem.“

Že byla myšlenka založení Unie dobrá a podnikatelsky úspěšná, prokázal již první rok činnosti. „Vznik firmy fakticky datujeme vydáním našich prvních rozhodčích řádů. Unie tedy začala fungovat 15. prosince 2005, což bylo od prvotního nápadu zhruba půl roku. Dnes, po více než roce provozu, máme přes sto klientů a naše rozhodčí doložky mají ve smlouvách stovky firem. Všechno se ale teprve rozjíždí,“ míní předseda představenstva.

To potvrzuje i fakt, že největší zájem mají zákazníci zatím o školení o rozhodčím řízení. „Obchod stojí a padá s neznalostí lidí. Ti neví nic o rozhodčím řízení a jeho výhodách. Překvapivě na tuhle neznalost narážíme i u právníků. Navíc některé medializované kauzy rozhodčí řízení v očích veřejnosti demonizovaly,“ podotýká Hájek. Dodává, že neznalost arbitráže pravděpodobně vychází z toho, že ji upravuje speciální zákon, který není podřazen pod žádnou základní normu. S rozhodčím řízením se tak setká jen ten, kdo se o tuto oblast práva opravdu zajímá. Tento problém tak Unie řeší desítkami odborných seminářů pro stovky zájemců, a to jak podnikatelů, tak například zástupců samosprávy.

„Protože je náš obor tak specifický, musíme si své zaměstnance vychovávat.“

Právě fakt, že je rozhodčí řízení málo známým způsobem řešení majetkových sporů, omezuje i počet potenciálních kvalifikovaných zaměstnanců a spolupracovníků Unie. „Protože je náš obor tak specifický, musíme si své zaměstnance vychovávat, a to je dlouhodobá a občas trochu nevděčná práce,“ konstatuje Hájek. Rozhodčí řízení má však podle něj budoucnost: „Reforma českého soudnictví je v nedohlednu. Pořád budou lidé, kteří nebudou chtít své majetkové spory řešit několik dlouhých let.“

Sám Hájek má pracovní zkušenosti z různých oborů od zaměstnání počítačového experta ještě ve státním podniku, přes práci v hudebním průmyslu, na kapitálových trzích nebo v oblasti IT. „Kdo mě zná, ví jak nesnáším nedodržování dohod, takže možná je Unie jakousi realizací mých životních postojů,“ rekapituluje Hájek. A zatímco v mládí byl ve volném čase historickým šermířem, dnes se orientuje na jiné souboje – pokud to čas dovolí hraje golf, nebo si dá zápas ve squashi. „Jde mi hlavně o zážitky,“ shrnuje Karel Hájek.

... čemu neodolám

1. zážitkům – a do tohoto pojmu se vejde všechno ostatní...
2. Benátkám
3. provokování lidí
4. silnému espressu
5. atraktivním chytrým ženám

... co nemusím

1. lidskou hloupost
2. lhaní, nedodržování dohod
3. mořský potvory
4. špatný počasí na dovolené
5. když nedopadnou věci tak, jak chci

Karel Hájek

narodil se v roce 1968

1986-1990 technik sálových počítačů

1990-1991 producent v hudební agentuře a vydavatelství

1992 programátor v IT firmě JŠvýcarsko

od r. 1993 majitel nebo spolumajitel několika firem z oblastí obchodu, služeb, internetu a médií, reprografie nebo poradenství v ekonomicko-organizační oblasti a informačních systémů

od r. 2005 Unie pro rozhodčí a mediační řízení a. s., předseda představenstva

Více než dva metry vysoký předseda senátu Nejvyššího soudu Ludvík David přiznává:

Fyzicky jsem zřejmě nejvyšším soudcem nejvyššího soudu >>

Předchází ho slovní hříčka o tom, že je nejvyšším soudcem nejvyššího soudu. Ludvík David se však tomuto označení jen shovívavě usmívá a podotýká, že to si troufá tvrdit pouze o svém vzhledu, ne o odbornosti. Přesto o jeho výši není pochyb – je předsedou senátu a kromě toho přednáší na Právnické fakultě Masarykovy univerzity.

Jak vypadala vaše cesta na „nejvyšší místo“?

Absolvoval jsem brněnskou právnickou fakultu a po studiu jsem v akademickém světě zůstal. Dodnes na fakultě přednáším a dělám oponenta rigorózním a disertačním pracím. Po odchodu z univerzity jsem vyzkoušel různá zaměstnání v rámci právnické praxe – na začátku 80. let jsem byl podnikovým právníkem, pak advokátem a před téměř patnácti lety jsem se stal soudcem. A to je myslím moje výhoda – přišel jsem do soudní praxe zvenčí, mám rozmanité zkušenosti, proto jsem daleko víc otevřený diskusi.

Jak ze své výšky vidíte stav české justice?

Je v ní víc problémů a nedostatků než je zdrávo a jen za určitou část z nich není sama justice odpovědná. Obecně trpí nedostatkem sebedůvěry – je v defenzivě vůči exekutivě a nechává si diktovat podmínky fungování. Nemyslím si, že by se mělo před zákony „klečet“, jak tomu mnohdy je. Podle mě je zákon spíše pomocník, nástroj. A v tom je mi například sympatičtější Ústavní soud než obecné soudy. Soudnictví je také velmi konzervativní – proč se třeba nerozvíjí možnost projednávání věcí přes internet?

Mám nejradši...

město: Brno

dovolenou: kdekoli v horách

knihu: cokoliv od Kundery, Hrabala,

Škvoreckého

muziku: klasickou, třeba operu

film: obecně filmy o skutečných událostech, z poslední doby Goyu a Kupce benátského

jídlo: italskou kuchyni

pítí: jsem vynucený abstinent, takže čaje a vodu

Mám sen...

pracovat v oboru v cizině

Dá se tenhle stav v dohledné době nějak řešit?

Rychlá cesta ven z toho není. Musel by přijít osvícený ministr, který by své názory navíc dokázal prosadit v Parlamentu. A to je za hranicí reality. Dlouhodobější bude i změna přístupu soudců k jejich práci, k souzení, protože to je podle mě generační problém. Mladé čekatele hned po příchodu ten mlýn taky semele – buď budou konformní, nebo vypadnou. A ti, kteří se

dostanou na stáž do zahraničí, tak tam zůstanou. A já se jim popravdě moc nedivím.

Máte také zkušenosti se soudnictvím v zahraničí?

Byl jsem například na stáži u High a Appeal Courtu v Anglii a bylo to pro mě šokující. Soudy mají v Anglii potřebnou důstojnost, navíc se k soudu dostanou pouze spory, které mají smysl. Běžný obchodní konflikt u soudu končí, zatímco u nás spor u soudu začíná. Také odvolání není tolik, proto se soudní řízení uměle neprodlužuje.

Co si v souvislosti s řešením majetkových sporů myslíte o institutu rozhodčího řízení, arbitráže?

Zatím se to moc nedaří, myslím, že by se měla zdokonalit jeho právní úprava. Zákon o rozhodčím řízení není dotažený a jsou tam podstatná pochybení. Například prostor pro to, aby mohl být výsledek rozhodčího řízení zpochybněn u soudu, je podle mě přílišný. Když se strany dohodnou nést odpovědnost a svěřit rozhodování rozhodčím soudům, neměly by svůj názor měnit.

Jsou soudci nejvyššího soudu nějak specializovaní? Soudíte jen určité typy případů?

Máme nějakou obecnou specializaci, například věcná práva, dědictví. Realita ale je, že se spory po obsahové stránce začínají tak prolínat, že specializaci narušují. Jsem zastáncem specializace, ale jejímu rozvolnění se nelze vyhnout.

Máte tedy vůbec přehled o všech zákonech, když jich Česká republika má stále více?

Bez ASPI či jiných odborných elektronických médií fungovat nemůžeme. Občan a ani zkušený právník se dnes nemůže reálně orientovat v českých zákonech. A podle mě se ani nedá reálně vrátit zpět k rozumnému počtu norem, protože jsme zašli už moc daleko. Navíc máme přílepky novelizací k jiným zákonům. Kromě toho jsou zákony všeobecně technicky špatné snaží se příliš mnoho definovat. Život je pak stejně překonán a je nutné stanovit další řadu výjimek. Při psaní zákonů chybí opět velkorysost a sebevědomí – stačily by stručné normy a jejich aplikace by byla na soudcích.

JUDr. Ludvík David CSc.

narodil se v roce 1951

absolvoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně

po studiu na fakultě zůstal

od začátku 80. let byl podnikovým právníkem

v letech 1985–1993 pracoval jako advokát

od roku 1993 byl soudcem Městského soudu v Brně

od roku 2000 byl soudcem Krajského soudu v Brně

od roku 2002 je soudce a předseda senátu Nejvyššího soudu ČR v Brně

inzerce

* maximálně do najetí 120.000 km, pro více detailů kontaktujte svého nejbližšího dealera Alfa Romeo

www.motortec.cz

Záminka číslo 285:

„Koupil jsem si ji kvůli stálému pohonu 4x4 s diferencíálem Torsen C.“

Hlas srdce má vždycky pravdu.

Pokud hledáte nějakou záminku, aby jste si mohli koupit Alfú 159, připravte se, že jich budete mít hned několik • Dieselové motory JTD o výkonu až 200 k a benzinové motory JTS až o výkonu 260 k • Přední lichoběžníkové zavěšení a zadní zavěšení typu Multilink • Trvalý pohon všech kol Q4 • 6-rychlostní automatická převodovka Q-Tronic • Zavazadlový prostor až do objemu 1 235 litrů • V základní výbavě 7 airbagů a systémy ABS+EBD, ASR, MSR, VDC, Brake assist a Hill holder • 5 hvězdiček EuroNCAP • Plánovaná údržba na 3 roky zdarma*. Více na www.alfaromeo.cz.

Alfa 159
Sportwagon

Možnost odpočtu DPH.

Motortec, Příkop 6, Brno, tel.: 545 176 111

zpět na obsah

Aktivity firem sloučených ve skupině Apos jsou hodně různorodé. Čím se tyto podniky vlastně zabývají?

Nejstarší firmou skupiny je Metra Blansko, která vyrábí měřicí přístroje, řídicí systémy, výlisky z plastů a plechová šasi. Mateřská společnost Metry Apos-AUTO se zabývá pošíváním volantů kůží. Do skupiny patří i Apos-MAXIMA, která vyrábí rezačky, a Apos-TRADE zastřešující oblast výzkumu, vývoje a obchodu pro všechny naše podniky. Do pololetí letošního roku chceme přerpracovat strukturu skupiny Apos tak, aby byla lépe srozumitelná pro zaměstnance i klienty.

„Říkali nám budoucí kormidelníci průmyslu.“

Jste ekonomickým ředitelem celé skupiny firem. Jak jste se k této práci dostal?

Studoval jsem na technice obor automatizované systémy řízení výrobních procesů. Podobná odvětví byla tehdy ještě v plenkách. Často jsme chodili na brigády do Škodovky, nazývali nás budoucími kormidelníky průmyslu.)smích Poté jsem nastoupil do Metry. Dostal jsem se k automatizovaným systémům řízení podniků, což znamená, že jsem pracoval ve výpočetním středisku. Pak jsem přešel do ekonomiky, do oblasti odměňování. Dál jsem pracoval jako ekonom závodu a nakonec jako ekonomický ředitel. Má kariéra byla zajímavá, vykonával jsem i funkci generálního ředitele Metry. To místo nebylo tehdy moc atraktivní, protože na Metru byl podán návrh na konkurz. Naštěstí jsme všechno přestáli a po vstupu strategického vlastníka Apos do firmy jsem se opět stal ekonomickým ředitelem. V současnosti zastřešuji ekonomiku pro celou skupinu firem.

text: Miroslav Matěšek, foto: Jiří Sláma

Oldřich Jachan:

Jsem pozitivně laděný člověk

Mnoha profesemi prošel v podniku ekonomický ředitel skupiny firem Apos Oldřich Jachan, než zakotvil v té současné. Snad proto mu nechybí nadhled a smysl pro humor, se kterými dokáže mluvit o svém okolí i sobě samém.

Vaše funkce vyžaduje znalosti z řady oborů finančnictví, práva a dalších. Zároveň přicházíte do kontaktu s mnoha dalšími firmami s různými přístupy k podnikání. Musel jste už přitom někdy využít možnost mimosoudního způsobu projednávání sporů?

Rozhodčí řízení pro nás není nová záležitost. Naštěstí jsme se ho ještě nemuseli aktivně zúčastnit, ale uplatňujeme jej v obchodních smlouvách jako pojistku už asi pět let. Standardně jsme využívali rozhodčí řízení pod Agrární komorou a Hospodářskou komorou České republiky. V loňském roce jsme se dostali do kontaktu s Unii pro rozhodčí a mediační řízení, po dohodě pak proběhly semináře a průřezová školení ve všech firmách skupiny pro obchodníky a nákupčí. Naši zaměstnanci se o obou typech řízení hodně dozvěděli, od školení už ale uběhla nějaká doba a mnozí

**Ve firmě se vypracoval od píky.
Investice raději chrání více visacími zámky.
V jídle si nevybírám, ale špatné víno mu nevoní.
Věnuje se podobným sportům jako Kateřina Neumannová.**

z nich určitě dost zapomněli. Budeme tedy školení opakovat. V některých věcech nám totiž otevřela oči zjistili jsme například, co nám v různých situacích hrozí. Vždycky můžete narazit na partnera, který vás bude chtít podvést.

„Museli jsme dvakrát týdně podnikat spanilé jízdy za dlužníky.“

Jaký je po těchto zkušenostech váš osobní názor na rozhodčí a mediační řízení?

Podle mého názoru tohle řízení řeší to, co se už dřív běžně odehrávalo při vymáhání pohledávek. Na začátku devadesátých let bylo problémů s pohledávkami a jejich dobýváním hodně. Museli jsme třeba dvakrát týdně podnikat to, čemu jsme tehdy říkali spanilé jízdy za dlužníky. Ta doba už je našťástí pryč. Nicméně existovaly firmy, které se specializovaly na vymáhání pohledávek na základě smlouvy. Postoupili jsme jim pohledávku a řešily za nás problémy spojené s dohodou s dlužníkem. Extrémní řešení v podobě podání návrhu na konkurz by totiž nevedlo a zpravidla opravdu nevede k tomu, že bychom se ke svým penězům dostali. Rozhodčí řízení tak tehdy vlastně fungovalo jakousi neoficiální formou.

Praktické zkušenosti s oficiálním řízením tedy zatím nemáte...

Nemáme, ale brzo možná mít budeme dostali jsme se do problémů s jednou firmou, která se ocitla na hranici úpadku. Zatím se v tomto sporu uplatnila prostřednictvím Unie první doložka pro rozhodčí řízení. Máme v ruce rozhodčí nález, bylo nám přisouzeno to, co jsme chtěli bude tedy následovat exekuce. Všechno běží velmi rychle, od podání žádosti uplynuly asi tři měsíce. Samotné exekuční řízení se ale bohužel dost protahuje nejde tu jen o zaklepání na něčí dveře, ale hlavně o zjišťování informací, například z bankovních účtů.

Nalezl jste na rozhodčím řízení něco, co je podle vás pro vaši firmu nebo pro podnikatele obecně nějakým způsobem nevýhodné?

Zatím asi ne. Rozhodčí doložka je každopádně našťástí vždycky jen jakousi pojistkou pro řešení problémů. Využíváme i jiné metody většinu svých pohledávek máme pojištěnou u Komerční úvěrové pojišťovny EGAP. To je pro nás první bezpečnostní rovina. Mediační a rozhodčí řízení pak tvoří druhou rovinu. Všechno samozřejmě něco stojí, ale je to jako u pojistky domu když ji máte a domu se nic nestane, nemůžete říct, že jste za pojistku vyhodil peníze.

„Místo klokánů jsem ve víně cítil spíš myši.“

Vaše práce je jistě časově velmi náročná. Máte ještě čas na nějaké koníčky?

Mým největším koníčkem je myslivost. Bohužel na něj opravdu nemám tolik času, kolik bych

chtěl. Navštěvuji honitbu u přehrady Křetinka. Před několika lety jsem se začal zajímat také o víno. V roce 2003 jsem byl pozván na nějakou akci, kde nabízeli ochutnávku vína Znovín Znojmo. I když první vzorek nejdříve nevypadal příliš zajímavě, hezky voněl a zachutnal mi. Tak jsem řekl manželce, že bychom se mohli podívat, kde to Znojmo vůbec je...)smích Zajeli jsme si tam a měli jsme štěstí zrovna byl Znovínský košť, ze kterého jsme si nějaké víno přivezli domů. Od té doby do Znojma na košty jezdíme pravidelně. Dostal jsem se dokonce do databáze zákazníků a mám ve Znovínu dva vlastní boxy. No, vlastně mám zažádáno i o třetí. A mimochodem, když jdu do svého boxu, procházím kolem prázdného boxu Mirka Topolánka. Jsem zvědavý, jestli ho naplní.)smích Mám rád i sport, hlavně běžky a jízdu na kole. Když jsem jel poprvé na kole kolem Šobesu ta cesta byla samozřejmě spojená s ochutnávku vína čekal jsem, že to tam bude celé placaté. A nakonec jsem byl překvapený, jak jsem se nadřel.

Myslivost, víno a sport tedy máte rád. Co naopak rád nemáte?

Co nemám rád? Vidíte, o tom jsem nikdy nepřemýšlel. Kdybych si měl vybrat třeba z negativních lidských vlastností, tak asi faleš a závist. Jinak mě nic nenapadá.

Určitě ne? Třeba nějaké hodné neoblíbené jídlo...

Tak to je spíš otázka pro manželku.)smích Žádné jídlo mi nevádí. Asi jsem tak nějak celkově pozitivně laděný... Počkejte, špatné víno. Jednou mi bylo, a to dokonce v našem podnikovém rekreačním středisku, nabídnuto australské víno. Říkali mi, že v něm budu cítit klokany. Když se to ale otevřelo a nalilo, cítil jsem tam spíš myši.

Oldřich Jachan

narodil se 22. července 1955 v Boskovících

1976 - dokončil střední školu, o pět let později promoval na Fakultě strojní Vysokého učení technického v Brně

1981 - nastoupil do Metry Blansko a. s., postupně zde pracoval jako analytik výpočetního střediska)do r. 1986 , ekonom ekonomiky práce)do r. 1989 , vedoucí ekonom závodu)do r. 1992 , vedoucí financování)do r. 1996 , ekonomický ředitel)do r. 2002 a generální ředitel)do r. 2004

absolvoval kurzy o finančních analýzách, controllingu a reportingu

v současnosti je opět ekonomickým ředitelem, v roce 2005 se stal zaměstnancem firmy APOS-TRADE, s.r.o.

je ženatý a má dvě děti

Semináře pomáhají podnikatelům dostat se do vědomostní elity

Scienti est potentia vědění je moc. Toto heslo je často mottem univerzit a jeho důkazem je příklon rozvinutých zemí k vědomostní ekonomice. Rozhodčí řízení a mediace jsou však témata, která se na našich vysokých školách doposud objevují jen sporadicky. I právnické fakulty se této specializaci hlouběji věnují až od přelomu tisíciletí. Podnikatelská veřejnost má tomu odpovídající znalosti o rozhodčím a mediačním řízení dle našich praktických zkušeností jen kolem 5 manažerů zná alespoň nejzákladnější legislativní pozadí rozhodčího řízení.

Bohužel vědomosti předávané na výhradně akademické bázi jsou pro podnikatele takřka nedostupné, málokterý manažer má čas věnovat se studiu a řada publikací na toto téma je svým rozsahem i obsahem těžko uchopitelná. Vzdělávací semináře Unie pro rozhodčí a mediační řízení vychází vstříc právě této skupině časově vytížených manažerů. Do pěti hodin času se podařilo vtěsnat nejdůležitější fakta o rozhodčím řízení, praktické příklady řešení sporů i poukázat na dostupnost služeb v rámci České republiky. Semináře jsou dostupné pro všechny, své informace si v nich najde majitel menší společnosti, ředitel velkého podniku i podnikový právník. Za poslední rok se jich účastnilo takřka pět set představitelů všech profesí, včetně početné skupiny pracovníků majetkového odboru magistrátu města Brna a městských částí. Téměř každý měsíc je seminář v Brně, v průběhu roku pořádá Unie semináře i v krajských a okresních městech.

Seznámit se stručným programem, s kalendářem seminářů a zaregistrovat se můžete na webových stránkách Unie na www.urmr.cz. Certifikát vystavovaný absolventům není vstupenkou do říše beze sporů. Je spolu s vědomostmi, které osvědčuje, důkazem o připravenosti na konkurenční prostředí, jehož součástí se v ČR stává i rozhodčí řízení.

text: JAW / foto: archiv

Osmaosmdesát let dává Kociánka postiženým dětem naději na zapojení do normálního života

Překonat osud i sebe sama

Osmdesát osm let péče věnované dětem a mladým lidem takovou tradici má brněnský Ústav sociální péče pro tělesně postiženou mládež Kociánka. Čtyřicet let z toho v ústavu působí současný ředitel Jiří Podlucký. Začínal jako učitel na učňovské škole, po deseti letech se stal ředitelem ústavu. Při vyprávění o zařízení i pacientech se stále usmívá, vyznačuje z něj skromnost i hrdost na to, čeho už v Kociánce dosáhli.

„Kociánka je určena pro tělesně postižené, případně lehce mentálně postižené děti a mládež od tří do dvaceti šesti let,“ vysvětluje ředitel Podlucký. „Zaměřujeme se hlavně na fyzioterapii a vzdělávání, ale děláme i spoustu jiných

věcí. Nejsme ústavem v pravém slova smyslu, nikdo z postižených u nás nemá trvalé bydliště. Nabízíme denní, týdenní nebo celoroční pobyt. První možnost využívají klienti, kteří si vyberou konkrétní služby a zůstávají přitom po většinu času v rodině. Týdenní a celoroční pobyt je vhodný pro děti z větší vzdálenosti, s nařízenou ústavní výchovou nebo pocházející ze sociálně slabých rodin.“

Kociánka není lokálním zařízením má celorepublikovou působnost a je součástí sociálně-záchrané sítě České republiky. To je výhodné i pro úřady, které s ústavem spolupracují. O umístění v Kociánce klienti žádají, po výběru služeb uzavírají s ústavem smlouvu. Díky popsanému způsobu fungování nemá Kociánka kapa-

citní omezení vyhovuje se všem žadatelům. Nejdůležitější je pro postižené děti odborná zdravotnická péče a rehabilitace. V ústavu působí lékařský tým (neurolog, pediatr, stomatolog a ortoped, který spolupracuje se sestrami, logopedy, rehabilitačními pracovníci a psychologem. Samotná rehabilitace zahrnuje mnoho druhů procedur například vodoléčbu, elektroterapii, masáže, saunu nebo pohyblivý elektrický chodník.

Pracovníci úseku zdravotní a poradenské péče také při různých akcích dohlížejí na zdraví dětí a pořádají osvětové přednášky. U komplikovanějších případů týmu pomáhají odborníci z Fakultní dětské nemocnice v Brně a ortopedické kliniky v Brně-Bohunicích.

„To nakreslily postižené děti nohama. Já bych něco tak hezkého nezvládl ani rukou.“

Další rovinou péče o postižené je vzdělávání. Výhodou Kociánky a nejen u školních zařízení je umístění všech objektů v jednom areálu. Funguje zde mateřská škola, školy základního typu, speciálně pedagogické centrum a střední školy včetně učebních oborů. Učební programy jsou vytvořeny tak, aby postiženým dětem poskytl vzdělání srovnatelné s běžným. Pořád se však musí brát ohled na potřeby konkrétního klienta. „U některých dětí, které mají třeba po autonehodě poškozenou motoriku, se snažíme obnovit jejich původní schopnosti,“ říká Jiří Podlucký a provádí nás místnostmi, v nichž se každému dítěti věnuje specializovaná pracovníce. Vypadá to, jako by si terapeutky s dětmi hrály a zčásti tomu tak také je. Děti si osvojují různé materiály třeba plastelínu nebo plastické kuličky, vnímají jejich strukturu a učí se je uchopovat. Jde o „hru“, která vyžaduje mnoho trpělivosti na obou stranách. Podlucký se zastavuje u nástěnky s obrázky dětí a ukazuje nám je: „To je paráda, vidíte? To nakreslily postižené děti nohama. Já bych něco tak hezkého nezvládl ani rukou...“ I ostatní školy mají co nabídnout, mládež může navštěvovat třeba šest středních škol včetně gymnázia a obchodní akademie. Počet oborů se stále zvyšuje, v září 2007 bude otevřeno ekonomické lyceum, obor provoz domácnosti a zpracování přírodních pletiv. Pracovníci Kociánky se snaží u dětí podporovat také tvořivost a pečují o jejich aktivity ve vol-

ném čase. Umožňují zájemcům umělecky se vyjádřit, což má hned několik příznivých důsledků. Jednak jde o součást terapie (která zároveň pomáhá zvednout sebevědomí), jednak to děti baví. V odborné terminologii můžeme mluvit o arteterapii a muzikoterapii. Klienti s výtvarnými zájmy se tu seznamují s různými technikami keramikou, grafikou, prsto- a muzikálovou, kolážemi a podobně. Zvláště podané díla jsou také vystavována. Muzikoterapie pak pracuje jak s jednotlivci, tak se skupinami dětí stejného věkového a mentálního stupně. Nejde jen o zpěv nebo hru na hudební nástroje, ale také o hudebně-pohybové hry, pantomimu, tanec nebo přednes. To vše je doplněno relaxací. I tady děti mohou své umění ukazovat na výstavách a soutěžích, každý úspěch pomáhá při začleňování postižených dětí do světa zdravých. Kromě umění mají klienti možnost využít se i sportovně. Od roku 1983 někteří z nich navštěvují Sportovní klub Kociánka, který je členem svazu Spastic Handicap české federace sportovců s centrálními poruchami hybnosti. Kluby sdružené ve svazu pořádají závody po celé České republice, díky velkému počtu účastníků má každý sportovec možnost soutěžit v dobré konkurenci. V Kociánce netrénují s postiženými jen vychovatelé, podílejí se také rodiče. Provozuje se například atletika, plavání, cyklistika nebo lukostřelba. „Někteří naši sportovci dosahují i mezinárodních úspěchů například Radek Křenek, který je reprezentantem v boccii,“ doplňuje Podlucký. Boccia je paralympijská disciplína; jako jeden z mála sportů je určena pro nejtěžší formy dětské mozkové obrny. Trochu připomíná petanque, cílem hry je hodit míč

co nejbližší k bílému míči zvanému jack. Křenek je dlouholetým a úspěšným hráčem boccie v SK Kociánka čtyřikrát se stal mistrem republiky, ve Světovém poháru na Novém Zélandu získal bronzovou medaili a zúčastnil se i paralympijských her v Aténách. A to vše přes rozsáhlé postižení svůj elektrický vozík ovládá ústy a hraje pomocí tykadla na přilbě.

Pokud děti nezaujme ani sport, mohou navštěvovat různé kurzy a kluby. Zde fotografují, staví modely vláček, vaří, sledují filmy, učí se cizí jazyky a dělají spoustu dalších věcí. Záleží jen na jejich volbě.

Úsilí zaměstnanců Kociánky i samotných dětí by ale nedosáhlo svého cíle, kdyby se postižení mladí lidé nepokoušeli postupně zapojovat do normálního života. Příprava na vstup do světa zdravých lidí je komplexní a složitá, mnoha postiženým dělá problémy. Svě o tom ví i ředitel Podlucký: „Někdy je velmi přínosná pomoc a podpora psychologa. Některé děti se se svým postižením těžko smířují a je třeba je motivovat, aby se snažily na sobě dále pracovat.“ Klienti by při odchodu z ústavu totiž měli být schopni nejen alespoň zčásti se o sebe postarat, ale také si najít zaměstnání. To pro ně není pouze zdrojem obživy, ale hlavně prostředkem seberealizace.

Kontakty s dalšími lidmi v zaměstnání umožňují postiženým navázat nové vztahy, poznat další kamarády a zvýšit si sebevědomí. Není však možné je po absolvování terapie a vzdělání jen tak nechat napospas osudu. Zejména těžce tělesně postižení potřebují jakýsi mezičlánek, přestupní stanici. Tou je v Kociánce Oddělení pracovní rehabilitace.

Klienti tu tráví v dílnách pod vedením instruktorů čtyři až pět hodin denně a učí se jednoduchým pracovním dovednostem. Mohou pracovat s textilními materiály, tkát gobelíny, rámovat obrazy, plést košíky, vyrábět keramiku, učit se pracovat v zahradnictví, na farmě nebo v administrativě.

Kociánka

Ústav sociální péče pro tělesně postiženou mládež Kociánka založil v Brně v roce 1919 úředník a učitel Jan Chlup, který se stal také jeho prvním ředitelem. Ještě než Kociánka začala fungovat, navštívil Chlup zakladatele slavného pražského ústavu Rudolfa Jedličku, aby s ním probral metodiku komplexní rehabilitace. O tom, že si ji osvojil dobře, svědčí výrok profesora Frejky z roku 1959: „Ústav v Brně za ředitele Jana Chlupa se rychle vyvinul a stal se chloubou naší ústavní péče, kterou všichni hosté, přicházející z daleké ciziny, obdivovali pro její dokonalou komplexnost.“ Vysokou úroveň si Kociánka uchovala dodnes.

Nadační fond pro tělesně postiženou mládež Kociánka — číslo korunového účtu
ČSOB: 3136333/0300

Protože v mnoha zaměstnáních je také třeba umět ovládat počítač, fungují v Kociánce od roku 1998 školící kurzy tohoto typu. Zajišťuje je středisko Restart, které vzniklo i díky pomoci Konta Bariéry. Zájemci se zde učí uživatelsky zvládnout nejběžnější programy a prostředí internetu, po absolvování kurzu obdrží osvědčení. Získané znalosti jsou před jeho udělením testovány závěrečnou zkouškou.

Nejvíce zaujetí je na řediteli Kociánky vidět, když hovoří o lidech, kteří dokázali překonat sami sebe.

Při zapojování klientů do života se objevují i další problémy, které zdravého člověka často ani nenapadnou. Postižení lidé většinou nemají možnost vytvořit si základní návyky pro běžné vedení domácnosti. Pokud chtějí být alespoň částečně nezávislí, musejí se proto takříkajíc „učit bydlet“. V Kociánce myslí i na to a nabízejí postiženým mladým lidem modelové tréninkové bydlení se zvláštním vchodem v areálu Kociánky. Počítá se se zajištěním tréninkového bydlení i mimo areál ústavu. Klienti se také učí nakupovat, chodit na poštu a další dovednosti, které budou potřebovat. Jejich odchodem z ústavu navíc vzájemná spolupráce zdaleka nemusí skončit. „Někteří bývalí klienti pracují přímo u nás, třeba Martin Bartoš. Absolvoval v Kociánce základní školu a obchodní akademii, poté studoval na vysoké škole a nyní u nás působí jako učitel a správce počítačové sítě,“ vzpomíná Podlucky. „Mladí lidé s mentálním postižením a s výučným listem se uplatňují například v zahradnických firmách. S mnoha bývalými klienty udržujeme kontakty a pomáháme jim třeba prostřednictvím bytů zvláštního určení, které jsou upravené pro ubytování postižených osob.“ Nejvíce zaujetí je na řediteli Kociánky vidět, když hovoří o lidech, kteří dokázali překonat sami sebe. „Měli jsme zde chlapce, který byl bez

rukou. Přesto se u nás dokázal vyučit a připravit na další život. Původně pracoval jako zahradník, časem si udělal i řidičský průkaz řídí nohama. Teď pracuje jako mechanizátor a žije v bezbariérovém bytě, kde mu pomáhá asistent.“

Pokud chcete lépe pochopit, čemu se v Kociánce věnují, jak celý areál vypadá a hlavně jaká zde panuje atmosféra, neváhejte a centrum navštivte. Uvidíte, že zde velmi dobře vědí, že léčba duše je stejně důležitá jako léčba těla. Za hlavní budovou najdete park s jezírkem se zlatými rybkami, cestu mezi stromy lemuje několik soch a soch, které Kociánce věnovali umělci. Do kompozice parku je citlivě zasazeno sportovní hřiště. Na vzdálenějším konci areálu se kromě dalších budov nachází stáj pro tři koně (pro zkrvalitnění hipoterapie se právě staví krytá jízďárna, kozy a další zvířata. Styk s nimi dětem pomáhá nejen psychicky, musejí o ně také pečovat. Kluci, kteří se zde učí farmařit, už brzo začnou pracovat v různých firmách. Je vidět, že se těší na nový život, ale zároveň z nich cítíme nervozitu zvykli si na Kociánku a změna prostředí nebude jednoduchá. S dovednostmi zde získanými a s láskou ke zvířatům se ale určitě neztratí. Na jejich přání je fotíme s jedním z koní, mají velkou radost. A Jiří Podlucky se opět usmívá. Ví, že to, o co se zde celý početný tým snaží, má smysl.

Jiří Podlucky

- narodil se 5. května 1944 ve Zlíně
- vyučil se v oboru elektro a absolvoval Střední průmyslovou školu elektrotechnickou v Brně
- deset let pracoval ve Výzkumném ústavu elektrických strojů točivých v Brně-Husovicích, v roce 1971 získal pedagogickou kvalifikaci k výuce odborných předmětů
- roku 1974 se stal učitelem na Učňovské škole v Kociánce, o devět let později ředitelem ústavu
- v roce 1991 promoval na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně a stal se členem Rotary klubu Brno

Společnost SMART Comp. a.s. je jedna z největších telekomunikačních společností, která nabízí zákazníkům špičkové služby na vlastní optické síti pod názvem NETBOX. Specializujeme se zejména na nepoužívanější a nejrozšířenější služby na trhu, které maximálně zkvalitňujeme s požadavky a potřeby našich zákazníků. V dnešních dnech provozujeme přes 80.000 přípojek, z toho na 800 brněnských i mimobrněnských firem, více než sto brněnských škol, úřadů městských částí, subjektů státní správy a nejvíce zastoupená skupina domácích zákazníků. Abychom byli vždy o krok napřed, stále investujeme do nejmodernější technologie od společnosti Cisco Systems, na které je celá síť NETBOX postavena, stejně tak do nejnovějších služeb

a rozšiřování o další lokality. Tento trend nám přinesl ocenění jako vítěz projektu roku v regionu EMEA (Evropa, střední východ a Afrika) v sekci partner Cisco Systems. Naše portoflio oslovuje všechny oblasti podnikání a práce, ale zejména i oblast zábavy a relaxace přímo ve Vašich domovech.

Služby sítě NETBOX dělíme do třech základních kategorií:

1) INTERNET: Vzhledem k technologickému náskoku má náš zákazník možnost využívat internetové služby zcela neomezeně a svobodně, jelikož je žádným způsobem datově neomezujeme ani neagregujeme.

2) HLAS: Jedná se o službu, které zcela nahrazuje pevnou telefonní linku z velkým množstvím výhod. Základní tarify jsou odpořoštěny od měsíčních paušálů, hovory uvnitř sítě NETBOX jsou zcela zdarma, jednotný národní tarif po celé ČR, apod.

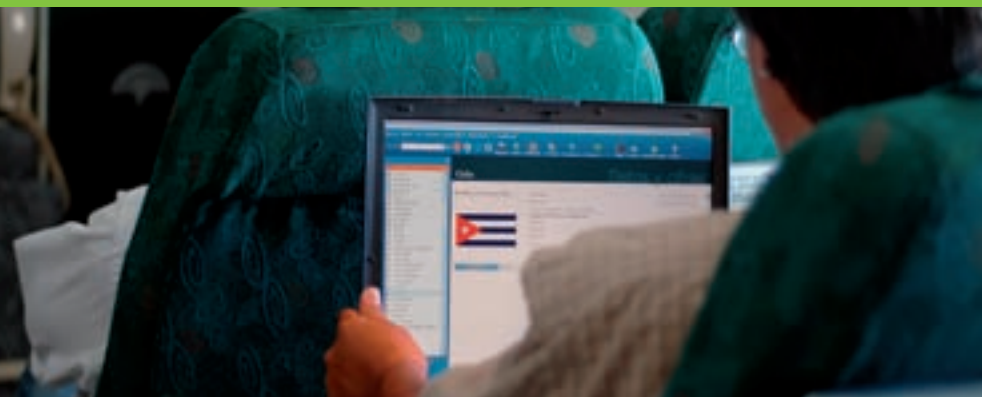

3) VIDEO: Nově připravovaná služba, která přináší plně digitální televizní vysílání, známé jako IPTV, se všemi benefity jako je: absolutně čistý příjem obrazu i zvuku, video na vyžádání včetně všech funkcí klasického DVD přehrávače, zvýšení počtu vysílaných programů a další interaktivní služby.

SMART Comp. a.s., Kubíčkova 8, Brno 63500, tel: +420 544 423 411, fax: +420 544 423 411, www.sc.cz, e-mail: info @sc.cz.

✎ inzerce

Devatenácté století bude již vždy známé jako století páry, dvacáté století je označováno za století atomu a století dvacáté je zatím označováno za věk informací nebo také za století internetu. Možná skončí nakonec jako století nanotechnologií, nebo století klonů.

Co je bohužel více než jisté, neskončí jako století bez sporů. Sebelepší technologická základna nezabrání lidem v tom, aby se nehádali o výsledky

své ekonomické aktivity. S čím ovšem moderní technologie umí pomoci je to, aby jejich spory vedly k rychlému a spokojenému řešení.

Jako první rozhodčí centrum zavedla Unie již v roce 2005 možnost vést rozhodčí řízení výhradně v síti internetu prostřednictvím portálu E-ARBITER. Licencovaná technologie se navíc neopírá o prostou výměnu e-mailů. Jedná se o unikátní systém elektronického

Unie zavedla první tuzemský internetový portál pro řešení sporů

sudiště, pro každý spor vzniká zcela unikátní stránka s přístupem omezeným na strany sporu, jejich právní zástupce, rozhodce a vstup pro automatickou administrativu. Použitím on-line řízení odpadá problém s doručováním písemností, doručeno je vyvěšením na webu a tím se současně zkracuje čas rozhodčího řízení.

Pokud se setkáte s portálem E-ARBITER v praxi, zjistíte, že jeho použití je snadné a intuitivní – vést on-line spor zvládne každý. Rozhraní je dostupné v jakémkoliv běžném prohlížeči, není potřeba instalovat žádný program a se znalostí potřebných údajů se klient dokáže přihlásit z jakéhokoliv počítače s připojením k internetu. I pro toho, kdo připojení nemá u svého počítače, je spor dostupný například v knihovně nebo internetové kavárně, a to po celém světě. Bez stresu a při zachování všech zákonných předpokladů tak lze řešit spory třeba na druhém konci světa.

text: jrw / foto: archiv

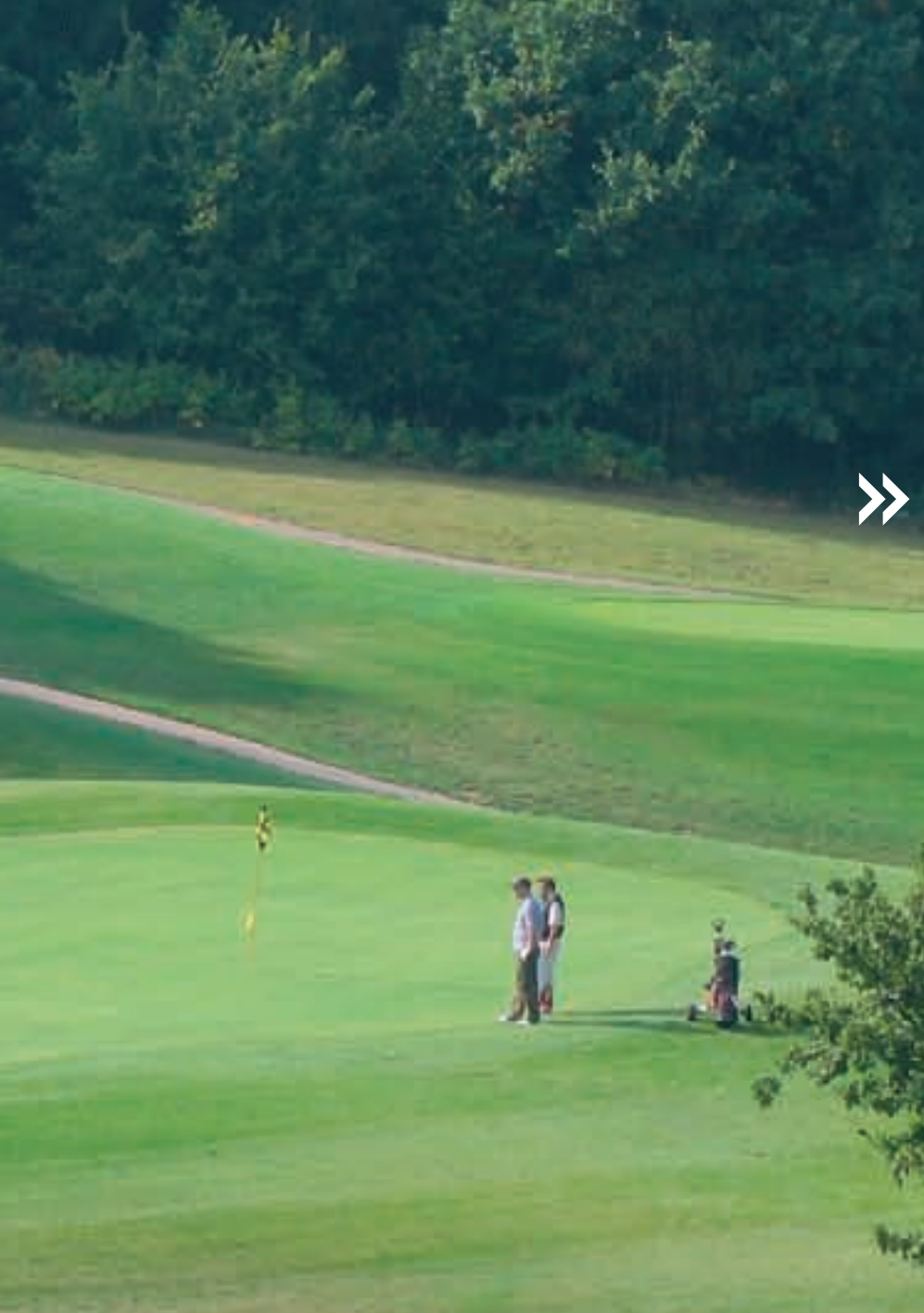

Od malého projektu ke třem devítkám

Golfové hřiště Kaskáda v Brně–Jinačovicích je unikát

Sport, relaxaci, procházku v přírodě, delikatesy, ale i pohodlnou postel – to vše nabízí golfový areál Kaskáda v Brně Jinačovicích. Přestože se golfové hřiště v České republice v posledních letech rozrůstají, to brněnské je mezi nimi unikátem. A koho golf zatím ještě nechytl, najde si v Kaskádě i jinou zábavu.

Myšlenka vybudovat v Brně golfové hřiště, a navíc právě na místě nynější Kaskády v Jinačovicích, existuje podle ředitele akciové společnosti Golf Brno Pavla Zemana již několik let. „Toto místo bylo vytipované už deset let a občanské sdružení Par Golf Club Brno dokonce začalo golfové hřiště budovat, ale myšlenku se nepodařilo dotáhnout do konce. V roce 2004 jsme zahájili jednání s městem Brnem a touto společností a už na podzim 2004 jsme měli první dílčí výsledek – trojstrannou dohodu a pronájem pozemků od magistrátu na padesát let,“ vzpomíná Zeman.

Tvůrcem projektu hřiště je renomovaná anglická firma Gaunt and Marnoch, která hřiště navrhovala hlavně s ohledem na přehlednost v průběhu hry.

„Vypsali jsme tendr a z přihlášených architektonických kanceláří jsme vybrali právě tu anglickou. Kromě výhodnějších smluvních podmínek nám vyhovovalo i to, že hřiště tohoto navrhovaného charakteru v České republice ještě není,“ říká ředitel.

V dubnu 2005 začaly přípravné práce na výstavbu původně devítijamkového hřiště a klubovny. „Posléze jsme však získali grant od Evropské unie a rozhodli jsme se projekt zvětšit na hřiště s osmnácti jamkami a větší zázemí. V průběhu stavby jsme se rozhodli postavit vše najednou a rozšířit hřiště ještě o třetí devítku,“ usmívá se Zeman. Podotýká, že rok 2006 byl pro Kaskádu nulovou sezónou potřebnou k „vychytání much“, letošní rok tak bude prvním v ostrém provozu. Hřiště je podle něj v dobrém stavu, i když teplá zima nenechala trávu dostatečně odpočinout: „Ale není to nic zásadního, jelikož hřiště je ještě mladé.“

Rok 2007 by pro Kaskádu měl být provozem na všech třech devítkách kamenné, dřevěné a železné. „I když se na osmnáctce bude hrát turnaj, příchozí si vždy mohou zahrát na třetí devítce. Navíc každá z devítek má jiné vlastnosti, svůj charakter například kamenná je fyzicky náročnější, takové nahoru-dolů, dřevěná je více po vrstevnici,“ vysvětluje ředitel. Kromě hřiště, které nabízí také šestijamkovou akademii a driving range, je v Jinačovicích k dispozici hotel Kaskáda a vyhlášená restaurace šéfkuchaře Michala Götha.

Tím však výstavba na Kaskádě nekončí letos na podzim chceme zázemí rozšiřovat: „Poptávka klientů po dalších možnostech roste a do budoucna by mohlo být zázemí nedostačující. Chtěli bychom areál rozšířit o kongresový sál pro dvě stě lidí a nabídnout také lepší zázemí restauraci. Také plánujeme vybudovat další služby pro klienty, aby se u nás zabavila celá rodina v zimě i v létě: bowling, wellness centrum a podobně. Před zimou bychom chtěli začít stavět a otevírat na podzim 2008.“ Zeman však dodává, že do budoucna by si měli zájemci v Jinačovicích například zahrát i tenis, lézt na stěně a podobně.

Klientela golfového hřiště se neustále rozšiřuje klub má 1 131 členů a v letošním roce počítáme s rozšířením počtu členů na konečných 1 300.

„Současně totiž chceme, aby byl areál přístupný i široké veřejnosti,“ shrnuje Zeman.

Především golfisté začátečníci si mohou také přijít zahrát na odpaliště do Žabovřesk a v zimě do indoorové haly. Podle Zemana se není důvod ostýchat, každý si vybavení může půjčit a golf si vyzkoušet.

Sám ředitel Zeman je dlouholetým golfistou, teď prý však na hraní nemá dostatek času.

„Kdysi jsem hrával docela často, rád a možná i dobře ale dnes všichni, které jsem přivedl ke golfu, hrají lépe než já,“ směje se Zeman.

text: RW, foto: archiv Golf Brno

Golfové hřiště Kaskáda Jinačovice u Brna

hřiště s 27 jamkami – tři unikátní devítky

golfová akademie se šesti jamkami

driving range s krytými odpališti

hotel Kaskáda pro 100 hostů

restaurace s výtečnou kuchyní

klub s krbem, konferenční salónek, vinný sklípek

obchod s golfovými potřebami

půjčovna golfových potřeb

služby profesionálních golfových trenérů

Golfový slovník

birdie – jeden úder pod par jamky

bogey – jeden úder nad par jamky

bunker – písek

cadie – nosič holí

carry – vzdálenost, kterou uletí míček přímo vzduchem, bez doběhu po zemi

drive – rána z odpaliště, dřevo číslo jedna

driver – golfová hůl pro nejdější odpaly

driving range – tréninkové odpaliště

dropping zona – místo určené k dropování

drop – spuštění míčku z ruky z výše ramen po zahrání míčku mimo hřiště

dřevo – dřevěná golfová hůl

eagle – dva údery pod par jamky

eso (hole in one) – jamka na jeden úder

flag – praporek k označení jamkoviště

flight – skupina hráčů při hře, max. 4

fore – výkřik, kterým se upozorňuje na nebezpečí zranění míčkem

green – jamkoviště, nejnižší střížená plocha kolem jamky

grip – rukojeť hole, držení hole

handicap – číslo vyjadřující výkonnost hráče, čím nižší, tím lepší, nejvyšší HCP je 54

iron – železná golfová hůl

par – norma jamky, na kolik úderů se má jamka hrát

par hřiště – součet parů na všech jamkách, norma hřiště

řízek – drn, který je po úderu vyseknutý z trávy

tee – odpaliště, ze kterého se začíná hrát každá jamka, odpaluje se ze stojánku – týčka

Zpracováno podle: www.golf-start.cz

Neuvěřitelný výhled na golfové hřiště má restaurace 19. jamka, která je součástí areálu Kaskáda v Jinačovicích u Brna. Labužníci si však panorama možná ani neužijí – budou se totiž kochat pouze kulinářským uměním šéfkuchaře Michala Götha.

Göth říká, že z věhlasné brněnské restaurace U Kastelána, je teď na celoročním letním bytě: „Kaskáda je krásné místo a hlavně v létě nabízí úplně jiné možnosti, než Kastelán. Nešlo o to udělat druhého Kastelána. Chtěl jsem ukázat, že i v restauraci, kde se sedí venku v přírodě, jdou dělat jednoduché věci dobře a s nápadem. Jídlo nemusí být kombinačně náročné, aby bylo zajímavé. Byla to prostě výzva,“ vysvětluje šéfkuchař. Jedničkou na jídelním lístku Jamky je tak dlouhodobě králík nebo svičková.

Myslenka restaurace v golfovém areálu existovala už od roku 2005, v roce 2006 už si mohli gurmáni pochutnávat na místních specialitách. „I když se zaměřujeme na jednodušší jídla, nemusíme dělat zrovna kuře s broskví.“

Nesmíme ztratit originalitu, sklouznout do šedého průměru. Hledáme stále něco nového – například na speciálních gastroakcích jsme se zaměřili na francouzskou rustikální kuchyni, výrobu koktejlů nebo zabijačkové speciality. Využívat budeme také velký gril,“ říká Göth. Restaurace nabízí padesát míst

text JRW / foto archiv 19. jamka

Restaurace 19. jamka je po roce provozu vyhlášeným brněnským podnikem

Šéfkuchař Michal Göth odjel na letní byt

uvnitř a dalších devadesát na zahrádce, salónek s krbem či sklípek s vinotékou.

A jak to má Michal Göth s golfem? „Zatím jsem tomu nepropadl. Mám strach, že bych dopadl jako všichni – byl bych jen na hřišti a do práce by se mi nechtělo,“ usmívá se šéfkuchař. Golfovou výbavu má k narozeninám dostal od kolegů speciální bag. Na golf může vyrazit s vařečkami různých velikostí i čísel, míček může z vody vyndat lovitkem naběračkou.

Kastelán však bez Götha neosiřel, štafetu přebíral kuchař Jiří Nedorostek, který se vrátil z Británie a Japonska, kde sbíral zkušenosti. „Já jsem teď převážně tady. Chce to čas. Vytvořit tým, který by provoz restaurace zvládl sám, je běh na dlouhou trať. Tuhle sezonu to tady chci ještě podržet, aby to bylo tak, jak si to představuji ať jsou zákazníci spokojeni a vrátí se sem,“ konstatuje šéfkuchař.

Michal Göth

narodil se 5. 7. 1976 v Brně
vystudoval SOU obchodní Charbulova v Brně
a Hotelovou školu v italském Meranu
následovala práce a jenom práce od začátku
U Kastelána s přetřzkou Italie sand in Taufers,
Bolzano, Paris, Apt Fr - Provence...
koníčky recepty, rybaření, moto
nejoblíbenější jídlo a pití vše co je dobré, nemám
vyhraněný druh ani typ, mám rád kombinaci
dobrého jídla s vínem

Stačí se smířit sám se sebou a vydržíte jako zvíře

Dělá všechno a nic. Byl dokonce i „direktór“. Rozhodně ale není umělcem. Má přezdívku Prekerus Pictus a prekérní situace žije. Říká si také Prekerus XXXychtus a s nadšením oceňuje, že mu jeho plešatá hlava umožňuje čistou formu prezentace ychtu. A co má rád? To ani nejde parafrázovat. Roman Jirčík – pražský grafik, sochař, malíř, fotograf...

Co mám nejraději...

...na těle: ruce... ideálně cizí

...v žaludku: 500 gramů chutné flákoty lehce/těžce ředěné nějakým chutným vysokooctanovým alkoholem

...na hlavě: ruce... ideálně cizí

...v hlavě: prázdno

...v zádech: nervózního, ideálně zdeptaného soupeře u terče. Což je řídkým/vzácným jevem, neb ty šipky hrají jako kopyto.

...před objektivem: hmmm... odpovím-li po pravdě, tak si nadělám jen problémy

Máte velký tvůrčí záběr, jak byste sám sebe charakterizoval jste fotograf, grafik, sochař...? A čemu všemu se vůbec věnujete?

Už několik let se věnuji v podstatě jen grafickému designu a multimédiím všeobecně. Samotná multimédia jsou disciplínou natolik „barevnou“, že naprosto uspokojují jakékoliv mé už dávno zasuté touhy po jakémkoliv osobním výtvarném vyjádření. V případě, kdy řešíte, navrhujete grafickou podobu prezentace, vyrábíte animace, pracujete se zvukem, videomateriálem a všechny tyhle „komponenty“ posléze skládáte v nějakou smysluplnou a funkční „hromadu“,

tak máte o zábavu postaráno. A je-li člověk takto „ukojen“, tak si na sochařinu a malířinu ani nevzpomene. Navíc jsem se jako malíř či sochař nikdy nebral vážně. To, že to lidé kupovali, je jen čirým odrazem/obrazem všeobecného nevkusu. Fotografuji jen když skutečně musím. Tedy vyžaduje-li to práce na určitém projektu, či klient jako součást zakázky. Fotka pro mne je a vždy byla jen „materiálem“ k dalšímu zpracování. Tudíž se jako fotograf rozhodně necítím ani neprezentuji. Shrnu-li to dostatečně „objektivně“ a v mezích mé skromnosti, tak jsem... vším i ničím uvedeným zároveň.

Dřív jste byl art directorem v reklamce, jak jste se do téhle škatulky vešel?

Právě že jsem se tam nevešel. Je to pekelná nuda svázaná „zaručeně ideálními“ představami klientů. No rozhodně jsem alespoň zjistil, co určitě nechci dělat. Na druhou stranu jsem i v této vykloubené branži potkal pár skvělých a zajímavých lidí, z nichž mám dodnes přátele. Což zase není tak zoufalá rekapitulace téhle chvílkové taškařice.

Dá se dneska uživit tím, co vás baví respektive dá se uživit uměním?

Uživit se dá v podstatě čímkoliv. Stačí, když k tomu nemáte ultimátní odpor. A uměním? „Umění“ vnímám jen jako slovo. Slovo/termín, které tak miluje ta obrovská parta žvanilů, kteří by se jako umělci rádi profilovali. Já osobně se živím řečneme výtvarnicinou a docela zábavnou hrou s daty různých formátů. A tím se dají občas vydělat i nějaké ty peníze.

Je focení krásných ženských za odměnu, nebo za trest?

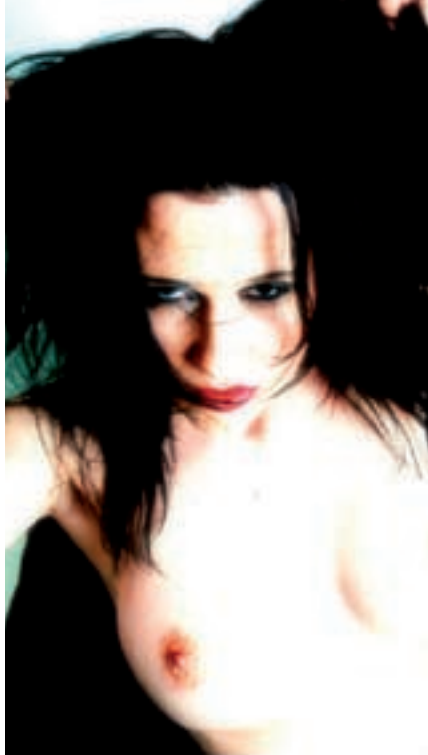
Myslím, že focení krásných žen je „odměnou a zábavou“ jen v přímé souvislosti s věkem fotografa a počtem vyfocených či jinak „zkonsumovaných“ žen.

Dostal jste se někdy do překérní situace?

Prekérní situace. Z těch se skládá skoro celý můj život. Proto ten alias či nick Prekerus Pictus či Prekerus XXXyctus.

PREKERUS *Pictus*

ZBĚSILÁ ... ! ???

Ovšem žádná tragédie, neb život komplet neberu nebo se snažím nebrat vážně. Proto zažívám kotrmelců a „prekérek“ nepočítaně. Ale už jsem si zvykl. Stačí se smířit sám se sebou a vydržíte jako zvíře.

Jaký je váš Orbis pictus?

To kdybych věděl. Vše vnímám skrze oči. Vše posuzuji jako vykloubený estét. A s touto „výbavou“ je vnímání světa kaleidoskopem. A v něm se, jak je známo, neskládají jen obrazy libé oku. Prostě vizuální a estetický bordel, kterým se každý musíme prokopat sám.

Souvisí plešatost s potencií uměleckou ?

Jakoukoliv souvislost plešatosti/holohlavosti s potencií uměleckou jsem nezaznamenal. Určitá „ovadlost“ v obou zmíněných „disciplínách“ je čistě záležitostí momentální formy a zapálení pro věc. Plešatost je dle mého veskrze kladným „stavem“ i v oblastech, které s jakoukoliv potencií nijak nesouvisí. Je to vizuálně čistá forma prezentace lebky a ychtu. Navíc jde čistě o to, jak plešatost její majitel vnímá. Já osobně si ji považuji a těším se z ní jako malé děčko.

Orbis Prekerus Pictus

Roman Jirčík

narodil se 11. 5. 1960

...přibližně 88 nedokončených škol a studií...

...výstavy porůznu: doma i v zahraničí
) nic významného ...

...praxe: léta tápání, omylů a šťastných náhod...

...jen pro lehkou představu:

www.pictus.cz

www.pictus.cz/test

Okruh, který piloti formule nenávidí a diváci milují

Velká cena Monaka začíná pro každého motoristického fanouška již několik hodin jízdy autem před cílem Monakem, státečkem zakousnutým do skal nad úzkým středomořským pobřežím francouzské riviéry blízko pomezí Francie a Itálie. Jde o druhý nejmenší stát světa, který je zároveň nejhustěji osídlen. Celá rozloha Monaka je necelé dva kilometry čtvereční, na kterých se tísni přes 30 tisíc obyvatel. A navíc obdobný počet turistů, kteří tento ráj daní a luxusu navštěvují dennodenně po celý rok. V takto zavedeném pořádku je několik malých a jedna velká výjimka, kdy se množství lidí v uličkách pod skalami ještě více znásobí. Tou velkou je každoročně konec týdne ve druhé polovině května, kdy se koná nejsledovanější a nejprestižnější závod v seriálu královské motoristické disciplíny GRAND PRIX F1 MONACO.

Jezdit v Monaku Formuli 1 je jako létat s vrtulníkem v obýváku

Proč autem a proč atmosféra začíná tak brzy? Sehnat v uvedeném termínu letenku na nejbližší mezinárodní letiště do francouzského Nice se rovná štěstí, které je srovnatelné s výhrou v Mekce hazardních hráčů – proslulém casinu v Monte Carlu, do kterého vás dodnes vpustí pouze v obleku a po zaplacení vstupného. Těm, kteří se rozhodnou nenechat si ujít tento mimořádný svátek, nezbyvá než podniknout dvanáctisetkilometrovou cestu po vlastní ose. Ať již pojedete z Čech kteroukoli trasou, budete se k cíli blížit napříč krajinou italské Lombardie. A tato dálnice patří svou scénérií určitě k nejkrásnějším v Evropě. Ve chvíli, kdy za Janovem poprvé ze skály uvidíte Ligurské moře, na vás začne doléhat atmosféra blížícího se motoristického klání. Zbytek cesty se střídají skálou kopané tunely s dálničními mosty překlenujícími hluboká údolí. Tady už budete potkávat podobné motoristické nadšence. Přehlídka míjejících se aut dává pocit, že se mistrovský závod bude konat v kategorii „open“. Někteří řidiči se nechají tímto pocitem svést natolik, že to pociťují plynové pedály jejich nablýskaných sportovních skvostů. Protože většina návštěvníků nejede pouze na nedělní vyvrcholení závodu, nastává v okolí Monaka problém s ubytováním. Kdo podlehne dojmu, že riviéra musí poskytovat dostatek kapacit v penzionech a hotelích, které by měly návštěvníky jedné mimosezonní akce hravě uspokojit, bude nemile konfrontován s realitou. Celá oblast nabízí většinou prázdninové byty a počet hotelových pokojů je neuvěřitelně malý. Při první návštěvě velké ceny nám recepční v překrásném hotelu na skále nad italskou Ventimiglií, vzdálenou ještě skoro padesát kilometrů od Monackého knížectví vysvětlil, že pokud chceme ubytování během závodů, půjde to až za pět let. Do té doby jsou v tomto termínu beznadějně obsazení. I přes leckde několikanásobně zvýšené ceny za ubytování to obdobně vypadá všude, a to až po oblast San Rema. Z tohoto letoviska se však do Monaka dostanete i v den závodu za necelou hodinu.

Přehlídka míjejících se aut dává pocit, že se mistrovský závod bude konat v kategorii „open“.

Čím se mohou pořadatelé Grand Prix rozhodně pochlubit, je logistická příprava. Přestože celý stát je rozlohou menší než většina dnešních autodromů, překvapí vás perfektní zvládnutí dopravy a parkování. Zapomeňte na zácpy známé na ostatních evropských tratích, které začínají již od sjezdů z dálnice. V Monaku budete navedeni řadou policistů a pomocníků až do centra, kde bezproblémově zaparkujete v příjemné vzdálenosti od závodní tratě. Z kterékoli části města vás přehledné značení nasměruje přímo na příslušnou tribunu. Ještě předtím se však, stejně jako další návštěvníci, zastavte pro pár snímků na skále před sjezdem

do samotného Monaka. Odměnou pro vás bude úchvatný pohled na město domy přilepené na skalách, knížecí palác, části tratě s postupně se plnicími tribunami a přístav s okolním mořem plným svátečního ruchu. Protože kdo chce být skutečně „in“, vyrazí na tuto akci vlastní nebo pronajatou jachtou. Pokud přijedete po začátku ranního programu, budete již na skále nad městem překvapeni silou zvukové kulisy, která úvodní zážitek znásobí. Celé město je pak poseto červenou a kombinací žlutomodré barvy, dvou prakticky domácích týmů Ferrari a Renaultu. Převaha týmu se vzpínajícím se hřebcem ve znaku je na první pohled zřejmá. Jednoznačně to potvrdí i nabídka suvenýrů, ke které se dostanete přímo u závodní trati. Stejně barvy září i zde a ostatní týmy na prodejních plochách pouze paběrkují. Zázemí závodu tvoří infrastruktura města se spoustou obchůdků, bister a kavárniček, jež jsou doplněny všudypřítomnými stánky, kdekoli to jen místo dovolí. Nabídka je tak široká, že s přijatelnou mírou strpení můžete před hlavním závodem poobědvat v restauraci jen pár desítek metrů od trati. Samotná trať závodu se proplétá městem a zpět do oblasti startu se vrací po přístavní komunikaci s jediným tunelem, který se v seriálu soutěže objevuje. Všechny volné plochy jsou osazeny tribunami, které se zaplní do posledního místa, stejně jako jakýkoli prostor ze kterého je na část tratě vidět. Plný je i svah pod knížecím palácem, který tvoří přírodní tribunu. Plné jsou restaurace, pod jejichž okny ve vzdálenosti několika metrů se formule řítí. Plné jsou balkony

a střechy domů. Ty pro závod vytváří exkluzivní V.I.P. prostory plné celebrit, ve kterých probíhá v den závodu celodenní rauty a kam vstupné, pokud jsou veřejné, stojí běžně i několik tisíc eur. Pro pravý zážitek se dá doporučit jedna z tribun v jachetním přístavu nedaleko cíle. Pohled na trať proti siluete extravagantního města zážitek ze závodu umocní.

Ne všichni jsou však ze závodu nadšení. Technici v týmech musí připravit stroje na podmínky, které jdou jen těžko nasimulovat na testovacím okruhu. A řada pilotů okruh bytostně nesnáší. Je to jediná trať, která nesnese sebemenší chybu. Je to návrat k podstatě závodění. Jinde chyba většinou znamená jen vyjetí do bezpečnostní zóny. Pokud se vůz nezahrabe do písku, jde jen o zdržení. Zde se zatačky jezdí na milimetr přesně. Po výjezdu leckde zadní pneumatiky černí všudypřítomná svodidla. Větší opření se do nich znamená roztočení vozu a zablokování trati. Málokterý jezdec asi snáší něco hůř než to, že musí na trati zastavit. Jezdci takto musí obkroužit osmasedmdesát kol. Teprve tady pochopíte větu Juana Pabla Montoyi, že „jezdít v Monaku Formuli 1 je jako létat s vrtulníkem v obýváku“.

Samotnému závodě předchází uvítání největších celebrit a knížecí rodiny. Po smrti knížete Rainiera III., za jehož více než padesátileté vlády dosáhlo Monako i samotný závod nebývalého věhlasu, se hlavním hostitelem stal jeho syn Albert. Na jeho pokyn je závod slavnostně zahájen. Ve chvíli, kdy se při zahřívacím kole kolem vás poprvé naplno rozeřvou motory celého

startovního pole, mají nejvíc rušno prodejci špuntů do uší. Řada fanoušků teprve teď ucítí tu energii, která působí na všechny smysly, a to silou, která předčí všechna očekávání. Vzápětí se po ostrém startu rozehraje fantastické dvouhodinové představení. Tím, že okruh měří jen 3370 metrů, se během krátké doby vozy rozprostou po celé délce okruhu a kolem jednotlivých tribun se řítí v podstatě nepřetržitě. Rozrážený vzdušný proud od projíždějících formulí je přímo cítit. Sedět na tribuně několik metrů od okruhu je nepopsatelný zážitek, zároveň ale neztratíte přehled o dění na trati. To lze sledovat na všudypřítomných velkoplošných obrazovkách.

Pocity, které jste právě zažili, se vyrovnají intenzitou zážitkům z prvního přejezdu zakázané hranice nebo mrazení při prvním spatření oceánu.

Po skončení posledního kola ještě dlouho nebudete moci uvěřit, že je po všem. Nějakou dobu budete spíš odezírat ze rtů než poslouchat první sdělované zážitky od spolecestujících. A teprve nyní si uvědomíte, jakou spoušť po sobě auta nechala na trati rozdrolené pneumatiky v zatačkách, leckde se válí odlomené kusy skeletů vozů a na mnoha místech přibýly šrámy na zátarasech. Konec je ale definitivní a vy si odvážíte zážitek na celý život, i když se příští rok znovu vrátíte. Pocity, které jste právě zažili, se vyrovnají intenzitou zážitkům z prvního přejezdu zakázané hranice nebo mrazení při prvním spatření oceánu.

tip na vstupenky

Automobile Club de Monaco

tribuna 0 jachetní přístav	
čtvrtek	60 €
sobota	130-220 €
neděle	260-430 €
www.formula1monaco.com	

tip na ubytování

Castellaro Golf Resort	San Remo
studio 100 € / noc	
www.hotels.italy-bookings.com	

Dohoda o narovnání

Rozhovor věřitele s dlužníkem často probíhá v tomto duchu: „Dobrý den, už tři roky nám dlužíte, co s tím uděláme?“ Odpověď „Nic.“ je bohužel u českých dlužníků nejčastější. Peněz se na osobním jednání věřitelé málokdy dočkají. Co si tedy mohou odnést?

Od dlužníka lze při vhodné komunikaci a přípravě odcházet s dokumentem zajišťujícím prakticky stoprocentní výhru v následném sporu o zaplacení.

Jde o dohodu o narovnání, popřípadě minimálně o uznání dluhu. Tyto instrumenty vypadají podobně, ale jedná se o dva rozdílné právní úkony. Uznání dluhu je principiálně jednodušší, umožňuje převedení sporu do roviny rozhodčího řízení, ale nenastavuje nové, zajímavější podmínky. Uznání obsahuje v základním modelu prohlášení dlužníka, že dluh uznává co do výše a důvodu, následované textem o řešení sporů z tohoto dluhu vzniklých prostřednictvím rozhodčího řízení.

Dohoda o narovnání nabízí řadu možností, jak se dohodnout na jiných podmínkách. To řeší častou obranu dlužníka, který svádí porušování smlouvy na jiné okolnosti. Řada dlužníků se brání poukazováním na oboustranná pochybení ve smluvním vztahu, další tím, že teď peníze nemají a až mít budou, tak s hrozbou úroků a smluvních pokut stejně raději skončí v konkurzu. Pokud se podaří dohodnout a uskutečnit jednání, lze docílit kompromisu, který je pro dlužníka přitažlivý a pro věřitele zajímavý.

„Dobrý den, dlužíte nám peníze. Ale já je dnes nechci, znám vaše těžkosti. Pojdme si povídat. Chápu vaše problémy a proto mám návrh – stačí, když si podepíšeme jednoduchou dohodu, a to, co je dnes dluhem, se stane pouze budoucím závazkem.“ Tak nějak může probíhat rozhovor připravující půdu pro podpis dohody o narovnání. Pro zachování jistoty je žádoucí, aby dohodu připravil specialista na pohledávky.

Neznalost pravidel dohody o narovnání a jejího provázání s požadavky rozhodčího zákona může vést k nearbitrabilitě v rámci rozhodčího řízení. Konkrétně klient v době, kdy ještě nevyužíval všech služeb Unie, sepsal dohodu ve spolupráci s místním právníkem, bez specializace na arbitráže. Dohoda byla platná, ale bohužel neobsahovala odkaz na jedno starší ujednání a při podání žaloby musel rozhodce konstatovat, že ujednání staršího data sice existuje (bylo doloženo jako důkaz), ale protože doložku obsahuje pouze nová dohoda o narovnání, musel svou pravomoc omezit pouze na ni. V konečném důsledku to znamenalo, že klient přišel o část smluvní pokuty ve výši zhruba 60 000 korun.

Slovy zákona k dohodě o narovnání (transactio): „Dohodou o narovnání mohou účastníci upravit práva mezi nimi sporná nebo

pochybná. Dohoda, kterou mají být mezi účastníky upravena veškerá práva, netýká se práv, na něž účastník nemohl pomýšlet. Byl-li dosavadní závazek zřízen písemnou formou, musí být dohoda o narovnání uzavřena písemně; totéž platí, týká-li se dohoda promlčeného závazku. Dosavadní závazek je nahrazen závazkem, který vyplývá z narovnání. Omyl o tom, co je mezi stranami sporné nebo pochybné, nezpůsobuje neplatnost dohody o narovnání. Jestliže však omyl byl vyvolán lstí jedné strany, může se druhá strana neplatnosti dovolat. Narovnání sjednané v dobré víře nepozbývá platnosti ani v případě, že dodatečně vyjde najevo, že některá ze stran dohodnuté právo v době sjednání narovnání neměla. I když strany prohlásí, že narovnáním jsou mezi nimi upravena veškerá vzájemná práva, týkají se tyto účinky pouze právního vztahu, v němž vznikla mezi nimi spornost nebo pochybnost, ledaže z obsahu narovnání nepochybně vyplývá, že se narovnání týká i jiných vztahů.“

Pro stranu sporu, která doposud tahala za kratší konec provazu, je velmi výhodný fakt, že dohoda vzniká o sporné skutečnosti, jejíž spornost podpisem dohody zpravidla zaniká.

Dohoda o narovnání i z pohledu rozhodčího řízení:

- musí obsahovat přesnou identifikaci stran
- pokud obsahuje rozhodčí smlouvu, musí být písemná
- rozhodce má pravomoc jen k právům v dohodě uvedeným, nebo z ní jasně vyplývajícím
- vyžaduje co nejpřesnější popis okruhu vztahů a práv, kterých se týká
- pokud byla původní smlouva písemná, dohoda musí být také
- účastníci upravují sporná nebo pochybná práva na nesporná
- původní práva zanikají, není-li uvedeno jinak
- může založit nová práva, ty mohou být předmětem dalšího sporu
- může jít o práva promlčená, omyl, co je mezi stranami sporné, nezpůsobuje neplatnost

Praktickým příkladem je dohoda mezi subdodavatelem stavby a jejím hlavním dodavatelem. Dodavatel původně odmítl podepsat přebírací protokol kvůli zřejmě smyšlené vadě. Na základě jednání vznikla dohoda o narovnání, kde dodavatel částečně uznal vady a souhlasil s dobropisem na část ceny díla, současně odkázal na využití nových všeobecných smluvních podmínek na celý smluvní vztah. Tím se znovu nastavily platební podmínky a vznikl nárok na smluvní pokutu, se kterou dříve hlavní dodavatel nepočítal, ale v rámci dohody a slevy ji přijal. Následně se rozhodl generální dodavatel fakturu za dodávku neuhradit. Stavební firma podala žalobu a rozhodce na základě dokladů uznal, že spor je plně v jeho pravomoci. Rozhodčí nález zněl ve prospěch žalobce. Strana žalovaná se pokusila o obranu poukazem na platnost dříve podepsaných dohod, což rozhodce zamítl,

právě kvůli pravidlu, že dosavadní závazky jsou nahrazeny závazky novými.

Zajímavým paradoxem dohod týkajících se dluhu je skutečnost, že prominutí dluhu zákon nepřipouští jednostranně. Dlužník má právo být dlužníkem, což je opatření pro zachování pověsti, tedy prokázání trvalé schopnosti platit. Tato skutečnost může být psychologickou pomůckou pro sepsání zajímavé dohody o prominutí části dluhu s rozhodčí smlouvou, kdy se na dlužníka obrácíme se souhlasem o odpuštění části dluhu současně s výzvou k uzavření smlouvy o rozhodci.

Mgr. Robert Waschka
člen představenstva
Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a. s.

Brabander

Hledáte-li příležitost spojit kulinářský zážitek se vším co k němu patří, neměli byste přejít bez povšimnutí některou z restaurací Brabander.

Obě restaurace se nacházejí v samém středu města Brna. První Brabander Living restaurant na ulici Joštova 4 je otevřena čtyři roky a druhý na ulici Pekařská 4 vstoupil do druhého roku existence. Hosté, kteří přijedou autem, ocení parkoviště ve dvorní traktu.

Restaurace se zaměřují především na středomořskou italskou a francouzskou kuchyni. Krédem šéfkuchařů je kreativita, originalita a láska k povolání. V obou restauracích jsou

proto kromě stálého jídelního lístku různé měsíční a tématické nabídky skvělých pokrmů, jimiž Vás personál při každé Vaší návštěvě znovu překvapí. Můžete si například vychutnat bizoní steak, jehněčí kolínka, konfitovaná husí stehna i široký výběr mořských živočichů. Vše samozřejmě z čerstvých surovin.

Obě restaurace mají vlastní vinotéku, kde si každý z hostů může osobně vybrat některý z cca 170 druhů vín z celého světa.

Vychutnat zde můžete vzácná vína, skvělé ročníky i portské ročníky 1903.

Při hledání názvu restaurací se majitelé nechali inspirovat Brabantskem, kde se údajně řídí životní filozofií „dobře se napít, dobře se najíst, dobře se cítit“. A pro ty, kteří stále ještě váhají, snad ještě jeden argument: v prestižní soutěži v roce 2005 zařadili odborníci Brabander do společnosti třinácti nejlepších restaurací v celé ČR. A ještě kontakt pro zájemce: www.brabander.cz

I v Brně můžeme mít něco extra! Je tu Art Florist.

Vícenásobný mistr republiky ve floristice a vítěz mezinárodních soutěží Jaromír Kokeš přichází do Brna s novými floristickými trendy řezaných kytic a interiérových dekorací. Vede nové květinové studio Art Florist, které je od 1. března otevřeno na Pekařské 17 a od klasických květinářství se kromě vlastního provedení odlišuje hlavně rozsahem nabízených služeb. Od originálních kytic a dárkových košů, přes výzdoby interiérů a společenských akcí sahá činnost studia až k pečlivě připravené plejádě programů pro firmy. Na míru připraví celoroční i sezónní in-

teriérové dekorace firemních prostor a kanceláří, pravidelně obmění květinovou výzdobu, připraví i doručí květiny a dárky jako speciální poděkování nebo k výročí klientů a zaměstnanců.

Na www.artflorist.cz si prostřednictvím rozsáhlého e-shopu můžete pohodlně objednat, zaplatit a nechat doručit kyticí, dárkový koš nebo interiérové dekorace po celé ČR!

Tak neváhejte a svěřte se do rukou mistra! Studio Art Florist nabízí originalitu v mistrovském provedení.

Doutníky

Stanislaw Reserve

Speciální doutníkovou edicí na našem trhu jsou doutníky Stanislaw Cigars Reserve, které jsou ručně vyrobené v Dominikánské republice a jsou k dostání ve dvou velikostech Perfecto a Pyramid.

Krycí list těchto výjimečných doutníků je tvořen nádherným, tmavě olejovým brazilským listem typu Maduro. Náplň a vázací list mají kombinaci jemného tabáku typu Olor Dominicano a silnějšího tabáku Piloto Cubano. Stanislaw Reserve Perfecto je skvěle vystavěný, středně velký doutník. Dobře hoří a má silný bílý popel. Tento doutník má bohatou, plnou chuť s dlouho trvajícím závěrem. Druhou velikostí je doutník Stanislaw Reserve Pyramid, který má vynikající stavbu typu pyramidy. Začátek doutníku, hlava, je uzavřena do špičky a konec doutníku je mírně rozšířen. Doutník začíná sladším tabákovým aroma, poté se rozvine jeho plná chuť s nádechem koření. Velmi dobře hoří a má silný popel. Tento doutník vyžaduje již zkušenějšího kuřáka, který jistě ocení plnou a výraznou chuť. Doutníky jsou baleny po pěti kusech v atraktivní dřevěné krabičce.

Cena těchto ručně dělaných doutníků je rozhodně příznivá. Kratší tvar Perfecto lze pořídit za částku pohybující se kolem 130 Kč za kus, Pyramid se pak pohybuje kolem 150 Kč za kus.

Mostex import - export

Tyršova 847

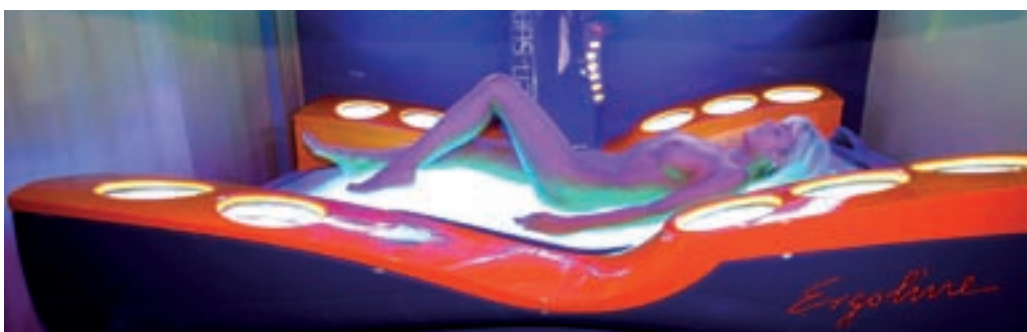
664 42 Brno-Modřice

tel: 420 547 423 340

fax: 420 547 423 355

mail: mostex mostex.cz

www.mostex.cz

Pláž v Brně ↗

Jako na proslulé karibské pláži si můžete připadat i v Brně.

V moderním solárním studiu Sun Dance si vyberete ze čtyř vysoce výkonných solárních strojů nejvyšší kvality. Kdo se necítí pohodlně v uzavřených opalovacích strojích, může využít speciální „Open Sun“. Sympatický odborně proškolený personál ochotně poradí s obsluhou strojů, doporučí délku opalování a poradí při výběru profesionální solární kosmetiky.

Ale Sun Dance není jen o opalování v příjemném prostředí můžete relaxovat po náročném pracovním dni, nebo si dát sklenku něčeho dobrého v baru.

Nechte se hýčkat a získejte atraktivní opálený vzhled.

Využijte „Happy Hours“ každý den od 9 do 12 a od 19 do 21 hodin se slevou 15 %.

Sun Dance, Cejl 91, Brno

Provozní doba: denně 9 - 21 hodin

VÝFUKOVÉ
SYSTÉMY

TRIUMPH

MOTOCYKLY
SERVIS
PŘÍSLUŠENSTVÍ

DMOTO
Motocykly • Servis • Příslušenství

DMOTO, s.r.o.
Drobného 49, 602 00 Brno
tel./fax: +420 541 246 520
e-mail: dmoto@dmoto.cz

» inzerce

Cicero se zrodil v Brabanderu >>>

Společenským večerem naplněným rozmanitými požitky uvedla Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR na trh nový produkt – komplexní řešení podnikatelských rizik s názvem ARBIT SERVIS CICERO. Stovky hostů si pochutnaly na specialitách restaurace Brabander, která již svým heslem The art of culinari naznačuje mimořádnou kvalitu chuťových zážitků. Důstojný doplněk k pochoutkám nabídla degustace špičkových vín z nabídky společnosti Maximvs, jejíž součástí byly i takové solitéry jako bílé Chateau neuf du Pape.

Především přítomní pánové pak mohli požitky završit ochutnávkou doutníků světových značek, které odborně představili zástupci společnosti Mostex. Vyvrcholením večera bylo slosování o zajímavé dárky, mimo vín a tabákových výrobků se mohl hlavní vítěz večera, společnost E-finance, radovat z poukázky na služby Unie v hodnotě 100 tisíc korun.

Výtěžek akce Unie věnovala Ústavu sociální péče pro tělesně postiženou mládež Kociánka v Brně pro nadaci financující práci s handicapovanými dětmi.

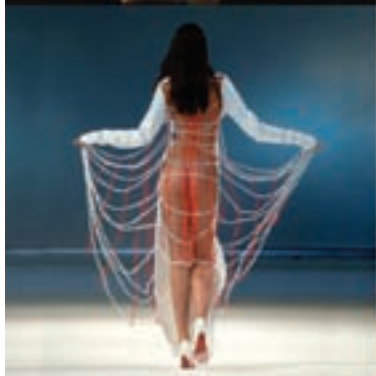

text: JRW, foto: Jiří Štěpán

- INTERNET
- TELEFON
- VIDEO
- TELEVIZE
- VPN
- DATOVÉ OKRUHY
- EZS

- PODNIKATEL
- FIRMA
- KORPORACE
- BUSINESS CENTRUM
- STÁTNÍ SPRÁVA
- ŠKOLA
- DOMÁCNOST
- ISP

Top Tep - to nejlepší co tepe Brnem

Internetový navigátor životního stylu

TOP TEP je INTERNETOVÝ NAVIGÁTOR, který Vám doporučuje ty nejlepší tipy, perfektní servis, služby, nebo jen příjemnou atmosféru prezentovaných provozoven. Ve světě, kde si čas nemůžeme koupit a přesto stále získává na ceně. Ve světě, kde se na nás hrne spousta informací a přesto chceme jen ty nejlepší.

TOP TEP váš čas ušetří a vyhledá za vás ty nejoblíbenější a zároveň nejkvalitnější místa z Brna a okolí.

www.toptep.cz